

אנאטולי שצ'רנסקי הוא גיבור עולמי. עכשיו מצפה לו המיבחן הבא

אנאטולי שצ'רנסקי הוא גיבור בעל שיעור-קומה עולמי. הוא נלחם למען זכות אנושית בסיסית: הזכות של כל אדם להשתייך לכל עם ולגור בכל ארץ על פי בחירתו החופשית. היה לו האומץ לקום ולהילחם על זכות זו באווירה עוינת, במישטר קשוח. הוא שילם את מלוא המחיר. הוא הפך סמל לגבורה אנושית. עם בואו ארצה, יעמוד במבחן נוסף. כמה מקודמיו באו ארצה וירדו אחרי שהות קצרה. אחרים הצטרפו בארץ למחנה הפאשיסטי הרוסני, המבקש לרכב את המיעוט הערבי בישראל כדי שדוכא המיעוט היהודי באירופה. אחד רים הצטרפו בישראל למחנה שוחרר הצרף ושוחררהשלו. שצ'רנסקי יצטרף לבחור שוב.

ועכשיו: האצלה

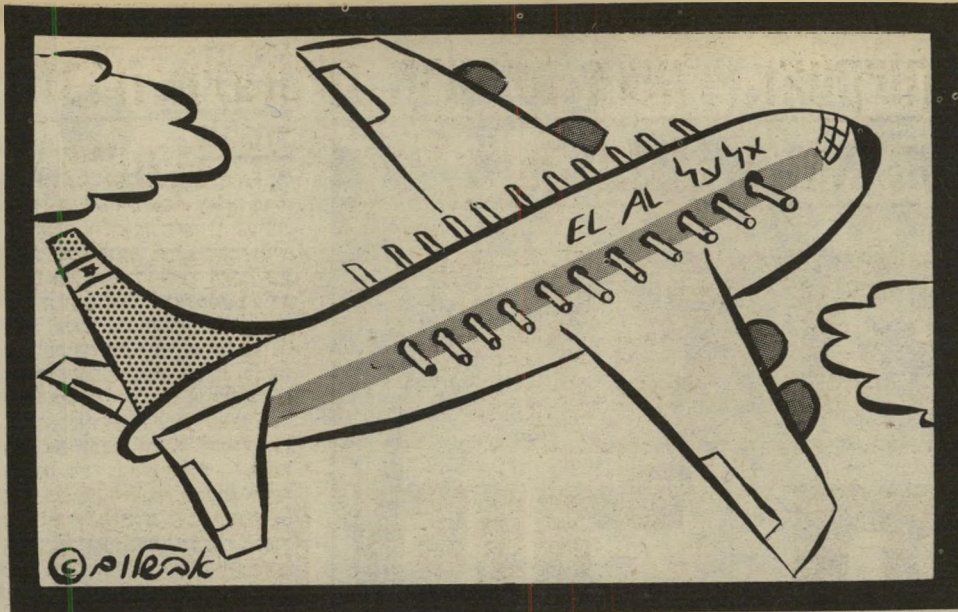
הבלון האחרון התפוצץ. דרוש בלון חדש, ומהר. אל דאגה — יש!

למדינאי רגיל יש בעיה כשהוא נכשל. כאשר כל נבואותיו מתברות הוא נבון, מגמגם ואובד עצות. לא כן שימצע פרס. מבלי להסס אף לרגע, הוא זורק לחלל נבואה חדשה, האומרת את ההיפך מהקודמת. העיתונאי איס והפרשנים זוללים את המזון החדש כרע, וכלם מאושרים — עד שגם נבואה זו מתבררת. אבל תמיד מוכנה הנבואה הבאה.

בחודשים האחרונים הפיץ פרס סביר בו ענן סמיך של נבואות אופטימיות. אויטרטו עומד המלך הירדני לפתוח במשאיומתן ישרי עם ישראל, אחרי שהתיאש סופית מאש"ף הרע (העולם הזה 19.8.66).

האויטרטו התארך, והשבוע גילה פרס שלא רובים ולא יער. המלך אינו חולם לפתוח במשאיומתן עם ישראל בלי אש"ף. הבניין המפואר כולו התגלה כמיגרל בעננים.

אדם אחר היה מתיאש לשעה קלה. לא כן פרס. הוא הכריז בקול גדול שהמגע עם בין המלך חוסיין ואסר ערפאת נכשלו סופית (גם ירדן וגם אש"ף הכחישו זאת). בפיו של פרס זה נשמע כניצחון אישי גדול שלו. כאילו הכריז: "אמרת לכם!" ובאותה נשימה עצמה כבר הפיץ את

לפני ישראל והישראלים, הזמין יומים ישראליים להקים מפעלים וקנה נשק ישראלי. בנו, "כייני דוק" דובאלייה, המשיך במדיניות זו.

כפי שדיווחה ענת סרגוסטי, שביקרה בהאיטי לפני כמה שבועות (העולם הזה 5.2.86), מצויירים החיילים והשוטרים שם בנשק ישראלי, וכל אנשי דובאלייה התייחסו באהדה בולטת ל-ישראלים.

עכשיו סולק הרוזן. האמריקאים העלו אותו למסוס, יחד עם אשתו היפה והמושחתת, ולקחו אותו לצרפת. גם המישטר החדש שייך לארצות-הברית. האמריקאים הם שמינו את ראשיו, החיילים והאזרחים. אך אין זה בטוח כלל כי ימשיכו גם במדיניות הפרו-ישראלית של הרודנות.

קבלניתימישינה לרודנים. הן אם אך מיקרה הוא ששתי רודנויות התערערו בעת ובעונה אחת בשני חלקים שונים של העולם? האם אך מיקרה הוא שבשני המיקרים מעורבת ישראל, בשל כשריה ההדוקים עם הרודנים?

אין בכך מיקרה. פועלת כאן חוקיות הגיונית.

ישראל פועלת ברחבי העולם כקב-לניתמישינה של ארצות-הברית בארצות שבהן אין הממשלה האמריקאית יכולה לפעול בעצמה באופן חופשי. הסיבה לכך: רעת-הקהל האמריקאית מתעבת ממשטרים כאלה, בשל אכזריותם הבלתי-אנושית כלפי אזרחיהם. הקונגרס האמריקאי המושפע מדעת הקהל, שם מחסום לפני פעילות אמריקאית גלויה וגם סמויה במקומות האלה, כגון מכירת נשק, פעולת שרתי-הביון ועוד.

במיקרים כאלה, עומדת ישראל לרשות ממשלת ארצות-הברית. במדי-נתי-היהודים אין רעת-קהל שאיכפת לה למי מוכרים נשק, ולשם מה. רוצחים המונים, ששום אדם הגון בעולם אינו מוכן עוד ללחוז את ידיהם, מוצאים בישראל ידידים, כבוד ואירוח חם. ממשלת-ישראל מוכנה למכור נשק ישראלי לכל, מפני שזה טוב לעסקים. **שרותים לרצח המוני.** אחד המישטרים האלה נפל לא מכבר בגואטמלה. הרודנות שם היתה, לדעת הכל, אכזרית ביותר בכל אמריקה הלטינית — תואר-אליפות שלא קל להגיע אליו. השילטון חטף ורצח כמה רבבות בני-אדם, בארץ בת 7.2 מיליון תושבים. המישטר החדש, גם הוא פרו-אמריקאי, כשר יותר. הוא הבטיח לחקור את מעורבותה של ישראל כספקית שרותים ונשק לרודנים הרצי-חנים.

העיתונאי הישראלי יואב קרני, ש ביקר בגואטמלה זה עתה, דיווח כי הארץ שאנשי השילטון הקודם והחדש מרכיבים בגלוי על חלקה של ישראל ברודנות. ישראל היתה ספקית הנשק היחידה של הרודנות המגואלתי-ברם, והיא הקימה לרשותה גם מחשבים ליעול פעולתה הרצחנית.

בין השאר עזרו מכשירים ישראליים עדינים לגילוי תאי-מחתרת, באמצעות

זה סתם מחזה מרתק. כי לישראל יש חלק במחזה הזה.

אשה יפה ומושחתת. פריננד מארקוס ואשתו היפה והמושחתת, אימלדה, הם מה שנקרא בשפה עדינה "ידידי ישראל".

משמע: הם קשורים בישראל באלף ואחד חוטים גלויים וסמויים. בעליהן ישראליים הקימו מיפעלים בפילי-פינים — ובארץ-האיים יודע כל איש-עסקים שעליו להפריש את מחצית רכושו לאשת-הנשיא ולבני-יביתה.

בארצות-הברית מתנהלת חקירה נגד צמר של יהודים, אחייניו של יורד ישראלי מפורסם, ג'ו נאצר, החשודים בכך שהשקיעו מיליונים מכספי מיש-פחת-מארקוס ברחבי ארצות-הברית, כי אוציל-על-מצאו. נאצר הוא ידידי בנפש של אריאל שרון, ויש לו מהלכים גם אצל שרים אחרים.

קצינים ישראליים בכירים ("מיל") הוזמנו, באורח פרטי, לבוא לפיליפינים ולהקים שם צבאות פרטיים עבור רודנים מקומיים, הכפופים לרודן המרכזי במאניהלה.

אם יפול המישטר של מארקוס, כל הקשרים העדינים האלה עלולים להינתק. אומנם, גם קורה אקווינו ואנשיה הם נאמני ארצות-הברית. גם הם יילחמו במחתרת הקומוניסטית הגדולה, העושה חיל בקרב האינטלי-גנציה הצעירה. אולם אין לדעת איך יתייחסו לישראל, אם יגיעו לשילטון בממלכת 11 האיים הגדולים ו-700 האיים הקטנים.

עוד יפה ומושחתת. אותה הבעיה כבר קיימת בהאיטי, השוכנת על חציו של אי אחד בלבד.

בארץ הקאריבית העניה שלטה במשך דור מישפחת דובאלייה. מייסד השלשלת, "פאפא דוק", פתח את הארץ

הסיסמה הבאה: "האצלת סמכויות". כלומר: לתושבי השטחים" יינתנו סמי-כויות רבות יותר לנהל את ענייני הבינו, החינוך והרפואה שלהם. אולם אין זו "אוטונומיה חריצנית", חלילה, כפי שהציע משה דיין לפני חמש שנים. זהו משהו חדש לגמרי, נוסח פרס. תגלית נהדרת, פאטנט ייחודי.

רעיון זה מעשי כמו כל קודמיו. במישטר של כיבוש והתנחלות, "האצ" ל סמכויות" היא עורבא פרח. הכיבוש יישאר, צה"ל יישאר, פאטנט ייחודי. יישאר, ההתנגדות תישאר, הפיגועים יישארו, ותגובה על הפיגועים תישאר. בתים ייהרסו וייאטמו, מנהיגים יגורשו, "מחבלים" יישלחו לכלא, הפגנות יפורזו בכוח, והשאלה אם האחראי על הבינו ברמאללה הרומית יהיה קצין בשם דויד או פקיד בשם מחמוד תהיה חשובה כקליפת-השום.

יחסי חוץ

ישראל והרודנים

כאשר נפל רודן, זה רע לעסקים של ישראל. מדוע?

יפול? לא יפול? תעלה? לא תעלה? כמו שאר בני-האדם בעולם, עקב האורח הישראלי במתיחות דרוכה אחרי המחזה שהוצג בפיליפינים. מה יהיו תוצאות ה"בחירות" המוזרות שי נערכו שם? האם יפול הרוזן פריננד מארקוס? האם תעלה לשילטון יריבתו, קוראזון ("קורה") אקווינו? זה היה מחזה מרתק, אך לאחר-איתם על מדיניות ישראל בירושלים לא היה

פיקוח על תצרוכת החשמל. דירה שבה עלתה צריכת החשמל באופן פיתאומי נחשדה כאתר של מכונת-דפוס חש-אית. השוטרים פרצו לדירה כזאת, חטפו את דייריה והעלימו אותם לנצח. **דימדומי הרודנים.** מדוע נופי

לים עכשיו הרודנים האלה? האמריקאים החליטו שלא לחזור על השגיאה שעשו באיראן, כאשר תמכו עד הסוף בשאה ובאחות-התאומה היפה והמושחתת. השאה, שהיה "ידיד ישראל", קנה נשק מישראל, הזמין את הישראלים להרריך את המישטרה החשאית שלו, שהתפרסמה בשיטות העינויים שלה. השבוע פורסם בחו"ל שהשאה גם מימן את פיתוחם של טילים ישראליים, המסוגלים לשאת ראש-נפץ גרעיניים.

כאשר התמוטט שילטון השאה, אירעה מהפכה אמיתית, והשילטון החדש באיראן הוא אנטי-אמריקאי קיצוני. כדי למנוע זאת בארצות אחרות, החליטו הפקידים האחרונים בוושינגטון שלהבא יקדימו תרופה למכה: אם רודנות פרו-אמריקאית כלשהי מגיעה למצב שבו היא עלולה ליפול בכל רגע, בגלל האכזריות והשחיתות שלה, מחליפים אותה האמריקאים עצמם בשילטון חרש, גם הוא פרו-אמריקאי, אך פחות נתעב ו-מושחת.

כך עשו בהאיטי. כך ביקשו לעשות השבוע בפיליפינים — אלא שמא-קוס, בניגוד לרובאלייה, אינו נכנע כל-כך בקלות.

הדוגמה לשיטה זו ניתנה לראשונה בווייטנאם. כאשר מישטר הנשיא דיאם הפרו-אמריקאי הפך בלתי-פופולארי מדי, האמריקאים נתנו יד להדחתו. הוא נרצח על-ידי יורשיו, ידידי האמריקאים. אלה הפכו תוך זמן קצר שנואים, אכזריים ומושחתים אף ממנו.

רע לעסקים. בזמן האחרון עזרו האמריקאים להפיל רודנויות ולהקים מישטרים חדשים בארגנטינה, בוליביה, בראזיל, אקוודור, אלסלוואדור, גרנאדה, הונדוראס, פרו ואורוגואי. בי כמה מקבוצות קמו מישטרים יותר דמו-קטיים. באחרות פשוט הוחלפה רודי-נות ישנה ברודנות חדשה.

ברוב הארצות האלה נעלם הצורך בקבלת-המישינה הישראלי, וארצות-הברית יכולה לעזור למישטרים החדשים בגלוי ובמישירי. כמעט בכל מיקר, רה נפילתו של רודן מיקרה לעסקים של ישראל.

המשק

אל האפס

הבל שואף לאפס: גם האינפלציה וגם הטיפול במחלות המשק הישראלי

פועלי מיספנות ישראל הסתערו על מישטר ראשיהממשלה. המישטרה דרפה אותם באלות. אתא גמורה. האימפריה המלונאית של חיים שיף מתגדרת. רוכשי-הדירות של קלרין הפגינו והקשיבו לנאום חוצב להבות של מאיר כהנא, שהבטיח ישועה לכלכלה הישראלית, ובאותה שעה ירדה האינפלציה כמעט לאפס.

החום ירד. האינפלציה אומנם הורברה, לפי שעה. עבור הישג זה שולם מחיר יקר: שחיקת השכר של המוני השכירים, עירעור היסודות של מיפעלים רבים, ירידה ניכרת ברמת המחייה של השכבות החלשות דווקא. מה הושג במחיר זה?

קשה מאוד לטפל במשק הנמצא במצב של אינפלציה דוהרת — כשם שקשה לטפל בגוף של חולה הקורח בחום. ירדת האינפלציה, כמו ירדת החום של החולה, היא צעד ראשון בכוון.

מי שמטפל בחום בלבד ואינו מתפנה לטפל במחלה, עלול לגרום לאסון. כי המחלה ממשיכה בינתיים להרוס את הגוף, ויתכן שתגיע לממדים ההופכים אותה חשוכת-מרפא.